

Prenumerata.

W Lwowie:
rocznie 14 zł. 40 ct.
kwartalnie 3 zł. 60 ct.
miesięcznie 1 zł. 20 ct.
półmiesięcznie 68 ct.
za odnośniami do domu
miesięcznie 20 ct.

NA PROWINCJI:

rocznie 19 zł. 20 ct. pół-
rocznie 9 zł. 60 ct. kwar-
talnie 4 zł. 80 ct. mie-
sięcznie 1 zł. 60 ct. za
pół miesiąca 60 ct.

ZA GRANICĄ:

Dopłaca się miesięcznie
1 zł. do cen miejscow-
ych.

Prenumeratę przy-
jmuje się tylko od 1.
15. każdego miesiąca.
Numer kosztuje 6 ct.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie także w Niedzielę i Święta o godzinie 8. rano.

Biurow Redakcji przy ulicy Kopernika 1. 9. (urząd telegraficzny)

Administracja i Ekspedycja przy ulicy Akademickiej 1. 3.

Dziś: Małgorzaty.

Środa: Barnaby.

Czwartek: Boże ciało.

Piątek: Antoniego z Padwy.

Subota: Bazylego.

Niedziela: Wita.

Poniedziałek: Franciszka.

Kalendarz myśliwski: Wolno polować tylko na kozły,
od połowy czerwca także na ptactwo błotne i wodne.

Wschód słońca o 4 g. 6 min

Zachód słońca o 7 g. 52 min.

Barometr: 765 m. na deszcze przechodowe.

Ogłoszenia.

Od objętości wiersza
pięciolamowego 6 ct.

Reklamy w rubryce
„Nadesłane“ 20 ct. od
wiersza.

Jedno ogłoszenie
drobne do 6 wierszy
20 ct.

Dołączenia do Kur-
jera (Prospekta, cyrkul-
larze etc.) przyjmują się
za cenę 1 zł. od 100 egz.
dla zamiejscowych a
50 ct. od 100 egz. dla
miejscowych prenume-
ratorów.

Rękopisów Redak-
cja nie zwraca.

Listy reklamacyjne
nieopieczętowane nie-
podlegają opłacie.

Praca kobiet.

Dla filantropów i reprezentantów władz autonomicznych nie jest bynajmniej rzeczą tajną, że po chodnikach miast snują się wieczorami setki dziewcząt, niemal dzieci, na których twarzach odbija się piętno upadku moralnego. Świat, jak zwykle, rzuca na nie kamieniem potępienia, a jednakże istoty te nieszczęśliwe nie na wzgardę, ale raczej na litość zasługują. Rzadko popchnęła je na bezdroża namiętność, lub niechęć do pracy, ale najczęściej nędza, wyrikająca z braku pracy kobiecej. Każde niemal dziewczę, zanim pozbyło się wrodzonego uczucia wstydlowości, walczyło długo z nędzą i niedostatkiem, z głodem i chłodem, aż nareszcie znękane walką i zagrożone śmiercią głodową — salwowało życie swoje puszczeniem się na szerokie flukty, w których tonąc, pozbyło się resztek uczuć szlachetnych. Lata młode szybko mijają, wdzięki znikają, nikt ręki pomocnej nie podaje, na każdym kroku spotyka je wzgarda. Istota taka, zrozpaczona, szuka ratunku w zbrodni, i kończy nędzny swój żywot u Marji Magdaleny, a w najlepszym razie jako żebraczka pod kościołem.

Jesteśmy przygotowani na to, że powyższym ustępem zgorszeni moraliści, osobliwie tacy, którym obcą jest nędza, odeprą nam przysłowiem ludowym, że „na rękę znajdzie się mękę“, byle tylko chciało się pracować. My jednak twierdzimy absolutnie, że w żadnym może kraju europejskim, nie daje się czuć taki brak pracy dla kobiet inteligentniejszych jak u nas we Lwowie.

Panny wychodzące z seminarjum nauczycielskiego mają większe wymagania od świata, aniżeli inne mniej wykształcone, ale jakież spotyka je rozczarowanie, kiedy każda, otrzymawszy dyplom nauczycielski, musi czekać lat kilka, a może i dłużej, zanim otrzyma jaką posadę, a tu tymczasem żyć trzeba. Szwaczka lub krawczyni, tak

długo trzyma w pracowni swojej dziewczę, póki ono, ucząc się u niej, pracuje bezpłatnie, gdy się zaś poduczy i żąda płacy, natenczas albo je oddała, albo ofiarowuje płacę w kwocie 5 a najwyżej 12 zł. za całomiesięczną pracę.

Jeżeli jeszcze dziewczę ma rodziców, którzy je nakarmią, to zarobek ten wystarczy za ledwie na sprawienie bucików i kapelusza, ale jeżeli jest sierotą, nie jest w stanie z tak małej kwoty wyżyć, i po długim pasowaniu się z nędzą schodzi na bezdroża, gdyż nie mogła przy pracy swojej zastosować owych ekonomicznych wyrazów: „Pracuj i oszczędzaj“.

Smutna doła tego biedactwa kobiecego nie jest obcą światu, a przecież nikt, z tych wielkich ludzi, których głos mógłby zaważyć na szali, nie podnieśli tej kwestji dla obmyślenia środków zaradczych. U nas goręcej zajmują się ochroną zwierząt, zaś kobietom, żadnym pracy, a ginącym z głodu, każą się modlić o zmiłowanie do pana Boga, i zbywają proszących o ratunek słowami: „Niech pan Bóg opatrzy“.

Przed laty, szlachetni ludzie zajęli się losem kobiet i dali inicytywę do założenia Stowarzyszenia „Pracy kobiet“. Stowarzyszenie to rokowało jak najpiękniejszą przyszłość. Początkowy świetny rozwój, pozwalał ludzi się nadzieją, że po kilku latach w instytucji tej znajdzie pracę kilkaset kobiet. Tymczasem marzenia przysły jak bańki mydlane. „Praca kobiet“ nie miała poparcia, i dziś istnieje już niemal tylko firmą, sztućniczo podtrzymywaną przez kilka zacnych osób.

Przed kilku laty, jedna z najdostojniejszych protektorek tego Stowarzyszenia, wystosowała i ogłosiła dziennikami odezwę, wzywającą publiczność do popierania „Pracy kobiet“, a to przez dostarczanie robót. Piszący o tym fakcie, tak był rozczulony tą odezwą, że zaraz nazajutrz kupił tuzin chustek i dał tam do obrębiania, ale jakież było jego zdziwienie, gdy się dowiedział, że protektorka ta, wzywająca publiczność do popierania

zakładu, wyprawę dla swej córki nie powierzyła „Pracy kobiet“, ale zakładowi św. Teresy, gdyż tam „taniej wypadło“, a resztę sprowadziła — z Paryża.

Otóż zdaniem naszym, zbyt uczynną była odezwa do publiczności, gdyż panie protektorki, gdyby tylko chciały szczerze zająć się tym zakładem, same mogłyby go utrzymać, wiążąc się wzajemnie w swoich sferach słowem, że wszystkie roboty, wchodzące w zakres pracy kobiecej, nie będą zamawiać w Paryżu, lecz powierzą Stowarzyszeniu „Pracy kobiet“, a z pewnością zakład ten mógłby świetnie prosperować, gdyż szersza publiczność, zachęcona przykładem, tłumnie pospieszyłaby tamże z obstalunkami.

A teraz słówko do Wydziału krajowego. Zdaje się nam, że tak pożyteczna instytucja, jak „Praca kobiet“, powinna znaleźć poparcie u Wydziału prędszej, aniżeli pierwsza lepsza niezasłużona nawet w dziedzinie przemysłowej jednostka.

Przedkładamy przeto Wydziałowi krajowemu wniosek podniesienia upadającego już Stowarzyszenia przez utworzenie tamże szkoły robienia kwiatów i założenie fabryki dla wyrobów kwiatów i wieńców pogrzebowych, oraz fabryki wyrobów krawatek męskich.

Założenie takich fabryk nie wymaga wielkich kapitałów, a przynosiłyby krajowi i miastu naszemu potrójną korzyść: po pierwsze, pozostałoby rocznie kilkaset tysięcy złr. w kraju, po drugie: dałyby sposób do życia setkom kobiet, a po trzecie: publiczność miałaby towar tańszy, gdyż wolny od cła i kosztów transportu. Produktami temi zasypać by można i wyrugować z kraju naszego towar paryski i berliński, a nawet eksport przenieść dałyby się na Bukowinę, Rumunję i dalej na wschód.

Założenie takich fabryk oddziaływałoby korzystnie na nasze stosunki społeczne.

SPLACONY DŁUG

(historyczna nowelka).

(Ciąg dalszy.)

Powołany do Hamburga! — Powołany jako dramaturg, dla nowego teatru, i to z pensją ośmiuset talarów. Pisał do niego Fryderyk Loewen, tamtejszy literat, który połączył się z hamburskimi kupcami celem założenia narodowego teatru. Na projekt Loewena wybrano Lessinga, autora „Miss Sary Sampson“ jako dramaturga i ofiarowano mu wyżej wymienioną pensję, i bezpłatne pomieszkanie w budynku teatralnym... „Najjaśniejsze słońce w mojej ciemnicy!“ — zawołał Lessing w pierwszym radosnym zachwycie. Jakże to niespodzianie i ponad wszelkie oczekiwanie zmieniło się jego położenie. Mógł uciskające go długi pospłacać, ojcu i braciom nadal pomagać i oddać się pracy, która odpowiadała jego życzeniom... Czy ma zaraz jechać do Hamburga? Zdawało mu się lepszym, przódę pojechać do Berlina, aby donieść przyjaciółom o swoim szczęściu, a pani Haubenstricker oznajmić, że posyłkę pieniędzy z Hamburga powinna za pewną uważać. Gleim dał mu sześć pistoli, trzydzieści talarów w złocie, swobodny więc jak skowronek wrócił Lessing nad brzegi Sprei.

Pierwszy jego krok, gdy wylazł z wozu pocztowego, był w stronę mikołajskiego cmentarza. Berta stała przy oknie i widziała go wchodzącego; już na ulicy spostrzegł ją i zdjął kapelusz witając uprzejmie.

— Mamo, mamó! — zawołało dziewczę zarumienione po same uszy — on jest rzeczywiście tutaj i musi już być na schodach! Widzisz, że on o tobie nie zapomni! Czym ci nie mówiła, że wróci i na każdy sposób zapłaci?

— Czy ty mówisz o Lessingu? — zapytała pani Haubenstricker i zdziwiona zerwała się z krzesła. — W tem zapukał do drzwi, wszedł i gorąco uściśnął ich ręce. Jakże się miewa szanowna pani. Panno Berto, dzień dobry pani! Proszę przeczytać ten list, jadę do Hamburga, osiemset talarów pensji!... Czy mogę znowu w czasie mego krótkiego pobytu zająć dawną izdebkę? Tylko proszę na ośm dni, bo tyle tylko chcę tutaj z przyjaciółmi spędzić!

— Tego nie będzie można zrobić — rzekła pani Haubenstricker ruszając ramionami. — Czeładnik rzeźnika Krügera wynajął izdebkę zaraz po pańskim odjeździe, a więcej już, jak pan wie, nie mam miejsca.

— Prawdziwie porządny człowiek — dodała po chwili kaszląc znacząco — który mi za czynsz i wikt regularnie płaci!

— Co za szkoda — zawołał Lessing — że kto inny zamieszkuje pokój! Muszę się zatem

ogłądać za pomieszkaniem. Prawdopodobnie dostanę je u księgarza Nikolai, który ma ogromny dom. Co się zaś tyczy mego długu u pani, to muszę z boleścią zauważać, że moje nadzieje zbierania pieniędzy potrzebnych w czasie podróży, spełzły na niczem. Za dalekobym zaszedł, gdybym chciał opowiadać pani jak okropnie zawiodłem się na baronie. Kilkakrotnie zamierzałem napisać ów fatalny list do pani, ale nie miałem odwagi tego dokonać.

Pani zmarszczyła czoło, z wolna obróciła się do córki i popatrzyła na nią wzrokiem, który mówił: A kto miał słuszność, ty czy ja? Prawda, że przyjechał, ale bez grosza, pytam się więc ciebie, czy jeszcze znajdujesz mój wyrok okrutnym? Czy chcesz jeszcze, abym łagodniej myślała? Czy widzisz teraz, żeś była głupia, robiąc nadzieję z powodu tego malarza, że przybędą pieniądze, lub Lessing z nimi?

Berta zrozumiała to spojrzenie. Dawne rumieńce znikły z jej policzków. A więc się zawiodła! Lessing przybył z próżnymi rękami, a jej nadzieje połączenia się z Janem, o którym myślała, spełzły na niczem.

Po chwili zabrał głos znowu poeta. On mówił o pieniądzach, które zawdzięczał Gleimowi, musi je jednak mieć, gdyż podróż do Hamburga pochłonie je. Będzie jednak ciągle myślał o tem, ażeby pani wiadomą sumę ztamtąd dostała, i prosił by się na niego nie gniewała za to.

Podając tymczasem ten surowy i nieobrobiony wniosek pod rozagę sfer przemysłowych i decydujących, żyjemy niepłonną nadzieją, że głos nasz nie przebrzmi bez echa i znajdzie parcie u ogółu.

Galicyjskie Towarzystwo muzyczne.

(szkice historyczne).

VI. Nie chcemy wyciągać wszystkich grzechów, ale jednego niepodobna pominąć: poniewierania niemal wszystkiego, co narodowe. Wystarczy przytoczyć nader niegodziwy sposób traktowania śp. Moniuszki i Zelenkiego, którzy udawali się do artystycznego dyrektora, aby im dał sposobność zaprodukowania swych dzieł.

Żyjący pomiędzy nami artysta śpiewak Köhler każdemu szczegółowo może opowiedzieć jak Moniuszko ze łzami w oczach żalił się na Mikulego.

Karol Kozłowski, dzielny skrzypek, którego uczniowie zajmują wybitne stanowiska w sferach muzycznych starał się o profesurę skrzypców na próżno; natomiast dano mu kurs elementarny fortepianu. Słomkowski Fr. również dobry skrzypek i harmonista ma powierzony kurs elementarny fortepianu (czemu nie fagotu?) Złośliwi utrzymują że taka obsada ma na celu zabezpieczenie: aby który z pianistów profesorów niedorównał dyrektorowi.

Obecny dyrektor artystyczny po dziś dzień koresponduje ze swoimi najwierniejszymi (Polakami) po niemiecku.

Z tego cośmy w sprawie Towarzystwa muz. wypowiedzieli, czytelnik potrafi wskazać, gdzie jest to prawdziwe źródło tak szkodliwe dla Towarzystwa.

Kończąc te szkice ze smutnej historii Towarzystwa muzycznego zaznaczamy, że instytucja wtedy tylko mogłaby się rozwinąć, a przede wszystkim podźwignąć, gdyby:

- 1) zmieniono statut,
- 2) powołano nową siłę na dyrektora artystycznego
- 3) obsadzono profesury specjalistami.

Ad. 1. Statut należy przede wszystkim w tym kierunku zmienić, aby instytucję „strohmanów“ usunąć, boć to śmieszne, aby pierwszy lepszy, zapłaciwszy 4 zł., decydował o losach Towarzystwa i w sprawach muzycznych, o których niekiedy ma tyle pojęcia co ślepy o kolorach! Za granicami dawno już tylko czynni członkowie mają prawo wybieralności i wyboru, a nie wspierający, którzy z natury rzeczy mają tylko popierać cele Towarzystwa przez wkładki. Doświadczenia pouczyły, że w Towarzystwie muzycznym u nas właściwie wielu członków wspierających zasłużyło na nazwę rozpięrających, bo dopomagali do teroryzowania czynnych człon-

ków, którzy swój talent, czas, wiedzę i t. d. poświęcali dla Towarzystwa.

Ad. 2. Ponieważ z wiekiem każdy człowiek się przeżywa, więc i dzisiejszy dyrektor (pomijając krytykę jego działalności) powinien być traktowany jako wysłużony żołnierz. Wzgląd ludzkości nakazuje, na starość nie usuwać go zupełnie, lecz należy mu dać emeryturę, lub pozostawić go dyrektorem szkoły fortepianowej, w której bezwzględnie jest mistrzem. Nowa siła powołana na dyrektora (nie przez członków wspierających), tylko przez ogólny z gromadzenie amatorów muzyków a co najmniej przez wydział, wybrany z grona muzyków, zdoła skupić wszystkie siły grodu, połączyć wszystkie koła. Kto wie, czyby nienastąpiła unja z pięknie rozwijającą się „Lutnią“ posiadającą dziś do 1500 zł. dochodu. A gdy się jeszcze do zarządu powoła znane z czynu i dobrych chęci osobowości i potrafi zainteresować ogół miłośników i ofiarodawców i t. p. natenczas znajdują się środki i powstanie zaiste Towarzystwo, o jakim Lwów ledwie marzył.

Ad. 3. Na profesorów należy powołać rutynowanych specjalistów, a przede wszystkim szkołę śpiewu należy obsadzić nie tylko dobrym śpiewakiem ale i rutynowaną śpiewaczką, co będzie niepomiernej doniosłości dla przyszłej opery polskiej. Kończymy więc nasze uwagi, i zachęcamy wszystkich dbających o dobro ogólne do zastanowienia się nad upadkiem Towarzystwa, a względnie nad podźwignięciem instytucji, do czego w pierwszej linii jest powołany sejm i miasto które tysiące z grosza publicznego wydają, a nie wglądają, w jaki sposób fundusze te są spożytkowane. Inaczej jeżeli Towarzystwo z przybranem nazwiskiem „konservatorjum“ de facto nie istnieje, pocóż wydawać takie sumy, albowiem szkoła fortepianu ostoi się i bez subwencji.

Ad. 3. Na profesorów należy powołać rutynowanych specjalistów, a przede wszystkim szkołę śpiewu należy obsadzić nie tylko dobrym śpiewakiem ale i rutynowaną śpiewaczką, co będzie niepomiernej doniosłości dla przyszłej opery polskiej. Kończymy więc nasze uwagi, i zachęcamy wszystkich dbających o dobro ogólne do zastanowienia się nad upadkiem Towarzystwa, a względnie nad podźwignięciem instytucji, do czego w pierwszej linii jest powołany sejm i miasto które tysiące z grosza publicznego wydają, a nie wglądają, w jaki sposób fundusze te są spożytkowane. Inaczej jeżeli Towarzystwo z przybranem nazwiskiem „konservatorjum“ de facto nie istnieje, pocóż wydawać takie sumy, albowiem szkoła fortepianu ostoi się i bez subwencji.

Ad. 3. Na profesorów należy powołać rutynowanych specjalistów, a przede wszystkim szkołę śpiewu należy obsadzić nie tylko dobrym śpiewakiem ale i rutynowaną śpiewaczką, co będzie niepomiernej doniosłości dla przyszłej opery polskiej. Kończymy więc nasze uwagi, i zachęcamy wszystkich dbających o dobro ogólne do zastanowienia się nad upadkiem Towarzystwa, a względnie nad podźwignięciem instytucji, do czego w pierwszej linii jest powołany sejm i miasto które tysiące z grosza publicznego wydają, a nie wglądają, w jaki sposób fundusze te są spożytkowane. Inaczej jeżeli Towarzystwo z przybranem nazwiskiem „konservatorjum“ de facto nie istnieje, pocóż wydawać takie sumy, albowiem szkoła fortepianu ostoi się i bez subwencji.

Ad. 3. Na profesorów należy powołać rutynowanych specjalistów, a przede wszystkim szkołę śpiewu należy obsadzić nie tylko dobrym śpiewakiem ale i rutynowaną śpiewaczką, co będzie niepomiernej doniosłości dla przyszłej opery polskiej. Kończymy więc nasze uwagi, i zachęcamy wszystkich dbających o dobro ogólne do zastanowienia się nad upadkiem Towarzystwa, a względnie nad podźwignięciem instytucji, do czego w pierwszej linii jest powołany sejm i miasto które tysiące z grosza publicznego wydają, a nie wglądają, w jaki sposób fundusze te są spożytkowane. Inaczej jeżeli Towarzystwo z przybranem nazwiskiem „konservatorjum“ de facto nie istnieje, pocóż wydawać takie sumy, albowiem szkoła fortepianu ostoi się i bez subwencji.

Ad. 3. Na profesorów należy powołać rutynowanych specjalistów, a przede wszystkim szkołę śpiewu należy obsadzić nie tylko dobrym śpiewakiem ale i rutynowaną śpiewaczką, co będzie niepomiernej doniosłości dla przyszłej opery polskiej. Kończymy więc nasze uwagi, i zachęcamy wszystkich dbających o dobro ogólne do zastanowienia się nad upadkiem Towarzystwa, a względnie nad podźwignięciem instytucji, do czego w pierwszej linii jest powołany sejm i miasto które tysiące z grosza publicznego wydają, a nie wglądają, w jaki sposób fundusze te są spożytkowane. Inaczej jeżeli Towarzystwo z przybranem nazwiskiem „konservatorjum“ de facto nie istnieje, pocóż wydawać takie sumy, albowiem szkoła fortepianu ostoi się i bez subwencji.

Wycieczka nad Gopło.

Jak wędrowiec po kilkodniowej utrudzającej podróży z ochotą siada pod cieniem rozłożystej drzew korony i znużoną pierś chwyta chłodny wietrzyk, płynący miękką falą od szemrzących strumieni, tak i uczestnicy IV Zjazdu przyrodników i lekarzy polskich, spełniwszy piękne zadanie w sekcyjnych i ogólnych posiedzeniach, ochocho pospieszyli na serdeczne zaproszenie Kujawiaków nad modre Gopła fale, pod kruszwickiej wieży szczątki, aby tam przy kolebce dziejów naszych tam, gdzie najstarsze tradycje i wspomnienia przenoszą początek Polski, wyłaniającej się ze Słowiańszczyzny, „podumać i potęsknić nad pomnikami sławy naszej.“

Piękna to była zaiste myśl — a wykonanie i przeprowadzenie jej przewyższyło wszystkie o-

i nowej pociechy. Berta podskoczyła. Jej oczy znów zajaśniały, głośno i radośnie zawołała:

— Jego twarz przecież za uczciwa, ja buduję dalej na niej nadzieje! Uważaj tylko, on ci poszle pieniądze z Hamburga, a gdy przesyłka nadejdzie, pewnie zmienisz okrutne swoje mniemanie.

— Czy ja rzeczywiście mam tak głupią córkę? — zapytała pani Haubenstricker załamując ręce. — Jak ty możesz mi jeszcze o tych rzeczach wspominać. Nie zapominaj o tem, że on ma jeszcze stare długi. Nie zaspokoilić pewnie, ponieważ podczas podróży niczego oszczędzić nie zdołał, więc to co zarobi w Hamburgu pójdzie w części na pokrycie dawniejszych zaległości. Jest prawdopodobnem, że gdy kolej zapłacenia na mnie wreszcie przyjdzie, będę już dawno w mogile spoczywać, a ty posiwiejesz. Ale dosyć już o tem, już dosyć mam tego wszystkiego, powtarzam ci zatem daj mi już raz pokój z twoim malarzem i gazetnikiem.

Berta umilkła, spoglądając na słońce ginące już za wieżycą kościoła. Przed jej oczyma stanął żywo obraz ukochanego Jana i Lessinga twarz zacna, szlachetna. W serce jej wstąpiła nowa nadzieja.

(Ciąg dalszy nastąpi).

czekiwania. Miasto Gniezno i Kujawy przyjęło gości naszych tak serdecznie, w tak podniesionym nastroju ducha, że chwile d. 5 b. m. spędzone zapewne każdy na długo zachowa w pamięci.

Około 270 osób z profesorami dr. Majerem, Szokalskim, Dybowskiem na czele, z kilkunastu paniami wyruszyło o kwadrans na 7 z Poznania i pospieszonym nadzwyczajnym pociągiem przybyło do Gniezna o godzinie 7, gdzie liczenie zebrała publiczność i komitet celem przyjęcia gości utworzony, głośną fanfara przywitali przybywającego pociąg. Widzieliśmy pomiędzy innymi czcigodnego pana hr. Edwarda Ponińskiego z Wrześni, dr. Chełmickiego z braćmi, hr. Zółtowskiego Stanisława, W. Wierzbickiego, Lanęgo, Kuglera itd. itd., którzy uprzejmie i gościnnie przyjmowali i podejmowali przybyłych.

Pan dr. Kaźmirz Krasicki przydłuższą przemową odezwał się do zebranych w sali dworca, witając mężów nauki w prastarym grodzie Lecha, co w Gnieźnie ugruntował kolebkę przyszłej wielkości narodu. Z zapałem zwrócił się mowca do reprezentantów czeskiego narodu (z których niestety tylko jeden dr. Czerda wziął udział w wycieczce, gdyż reszta powrócić musiała do obowiązkowych zajęć w Pradze) i wzywał ich do bratniej łączności i wspólnej pracy. Z przyjacielskim zaznaczył, że nauka polska i słowiańska nie ma nic wspólnego z fałszywym kierunkiem materialistycznym, i zakończył okrzykiem na cześć gości z różnych stron Polski i Słowiańszczyzny. Mowę p. Krasickiego przyjęto głośnie mi oklaski.

Ugoszczeni przez Szanownych Gnieźnian i okolicznych obywateli, udaliśmy się w licznie na ten cel przygotowanych pojazdach do katedry, wśród drobnego deszczyku i zaciemnionego nieba, nie rokującego dobrej pogody.

W starożytnych murach naszej metropolji oprowadzali gości księża R. Ziółkowski i S. Gdeczyk, wikariusze archikatedralni, tłumacząc znaczenie pamiątek i starych zabytków. Około trzy kwadrans na 9 obecni w katedrze kapłani odśpiewali przy trumnie św. Wojciecha prastarą pieśń „Bogarędzica“, której rodacy z dalszych stron Ojczyzny przybyli z wzruszeniem wysłuchali.

Ostatnie strofy tej wspaniałej pieśni „Już nam czas — godzina...“ przypomniały nam, że i na nas czas wrócić na dworzec, z którego po serdecznym przemówieniu i podziękowaniu przez prof. Szokalskiego pomknęliśmy chyżo przez Trzemeszno (gdzie nas witano na dworcu), Mogilno i Junikowo do Inowrocławia. Deszcz padał jeszcze — ale niebo już się wyjaśniło.

Zagrzmiała na powitanie muzyka, goście wysiadający z wagonów zmieszali się z licznym orszakiem Kujawiaków, oczekujących nas na dworcu, dłonie splotły się w bratnim uścisku — a p. radca Rakowski poetycznym przemówieniem powitał przybyłych na kujawską ziemię rodaków.

Z drugiej strony dworca stało sto pojazdów i powozek, ozdobnych w zieleń i barwy kujawskie, zaprzężonych dziarskimi rumakami, podziwianych przez znawców i lubowników.

W największym porządku ruszył orszak ten, złożony z pięknych pojazdów, lekkich wolantów i potężnych żniwnych wozów, ku miastu, którego mieszkańcy tłumnie wylegli na powitanie gości. Muzyka poprzedzała pochód.

Zwiedziliśmy solanki, warzelnię soli, na których powiewały chorągwie o barwach kujawskich, a uprzejmi kierownicy tych zakładów oprowadzali gości, pokazując im wszystko, co godnem było widzenia.

Między zwiedzaniem solanek a warzelnią soli było przyjęcie w kursalu przez komitet złożony z pp.: posła Brzeskiego, posła Grabskiego, posła Tomasza Kozłowskiego, członka Izby panów J. Kościelskiego, Maksa Kozłowskiego, Brzeskiego z Krotoszyna, Dembińskiego, ks. dziekana Gantkowskiego, ks. lic. Głabisza, Łyskowskiego, Wierzbickiego itd. itd. Obywatelstwo licznie się zgromadziło z powiatu inowrocławskiego, mogilnickiego a nawet z Prus sąsiednich nie brakło reprezentantów.

O godzinie 12^{1/2}, po przemówieniu p. Grabskiego i odpowiedziach profesora Szokalskiego i Majera — wyruszyliśmy do Kruszwicy.

Niebo zaczęło się wypogadzać, otucha wstąpiła w serca gospodarzy, zatrwożonych, że ciężkie ich trudy i koszta, złożone na przyjęcie gości, zamkną i w ³/₄ jeśli nie ¹/₂ stracą na uroku. Pan Bóg zarządził inaczej — niebo zaczęło się wyja-

śniać, wiatr porozpędzał chmury i im więcej zbliżaliśmy się ku Kruszwicy i dalej jechaliśmy w głąb Kujaw, tem jaśniej wyzierało słońce, jakby nam powiedzieć chciało: jedziecie ku Kujawom, gdzie was ciekawe czekają zjawiska.

Kujawski czarnoziem bujną cieszy się roślinnością, zboża wyrosłe w słomę i ziarno obfity rokuja plon; nadnoteckie łągi cudną zielenią rozweselają oko, a wznoszące się w górę kominy cukrowni zdają się wyglądać i obliczać, ile tam słodkich buraków wyda kujawska ziemia, ile statków ładownych spłynie Notecią do Gopła, a Gopłem do Kruszwicy.

Krakowianie i Warszawiaczy z wesołem obliczem przyglądali się tej pięknej kujawskiej ziemi, a ten i ów nucił na znaną melodję:

Oj prześliznął ta kujawska ziemia ukochana,
Jak dziewczeczka wystrojona na niedzielę zrana,
Strojna w kwiaty i zbóż wianki po nad Gopłem siedzi,
Taka czysta i spokojna jakby po spowiedzi.

To tylko chyba jedno psuje wesołą nutę, że owe kominy cukrowni kujawskich mogłyby nam także niejedno powiedzieć o napływie obcokrajowców, zwabionych zyskami, co płyną z burakowej słodyczy, którzy często główne zagarnawszy zyski, kujawskiemu ziemianinowi umiejają pozostawić wytłoczynę...

Przejechaliśmy Montwy, zapisane krwawą cyfrą 13. lipca 1666 r. na smutnych kartach naszych dziejów.

Z bratniej ręki rokoszan Lubomirskiego, gnaanej żądzą zemsty i niezgoda, padł tutaj kwiat rycerstwa polskiego, blisko 4000 bitnych kawalerów, wstawionych w bojach Czarnieckiego. Król Jan Kazimierz i przysły bohater z pod Wiednia, Jan Sobieski, opłakiwali ich zgon nieszczęsny. Wczoraj rozjaśniły się zapewne w niebieskiej krainie ich czoła na widok bratnie, zgodnie złączonych synów Polski, pouczonych doświadczeniem nabytem w niedoli...

Ej Bahoża, Bahoża,
Same łągi, niziny,
Szum lasów, łan zboża
I doliny, doliny

— tak śpiewa mazowiecki lirnik, a po za tą Bahożą, przez którą jedziemy, widząc zdala Gorę i Szarlej, już zarysowuje się kruszwicka kolegiata, niegdys katedra kujawska, dominująca nad Gopłem i Kruszwicą, niegdys stolicą Lechitów a dziś skromną mieściną, u której stóp stare Gopło, nasze morze polskie, tajemniczymi szeptami dawne powtarza podanie o Popielach i o tych myszach, co choć Chwostka zjadły — nie zjedzą tych, którzy im się zjeść nie pozwolą.

Po zwiedzeniu kolegiaty, którą ks. prałat Simon gościom otworzył i pokazał, powitał pan Alfons Moszczeński gości serdeczną przemową u stóp ruin kruszwickiej wieży, zapraszając ich na wyspę, zieleniejącą opodal wśród goplanej fali, a ustąpioną łaskawie dla gości przez właściciela p. Heina.

Wspólna uczta, ofiarowana gościom przez zacnych Kujawiaków, złote serce kochanych gospodarzy, zabawa istic ludowa wśród przemówień i dźwięków muzyki, były koroną i uwieńczeniem tej wycieczki i całego zjazdu. Serca rosły i rozgrzewały się ciepłem słowa i uściskiem bratniej dłoni. Część gości przeprowadziła się przez Gopło parowcem, reszta doszła lub dojechała wazkim przesmykiem; przeszło 300 osób zasiadło pod przygotowanymi namiotami do gościnnego stołu.

Szereg toastów rozpoczął p. radca Rakowski, wznosząc po pięknej poetycznej rymowanej przemowie kielich piastowskiego miodu na cześć gości.

Szły kolejno mowy pp. profesorów Szokalskiego i Majera, Fr. Brzeskiego, posła, Brzeskiego z Krotoszy, dr. Sachockiego, który zaimprovizowanymi krakowiakami wszystkich zelektryzował, Tomasza Kozłowskiego, ks. dr. Kanteckiego, Fr. Dobrowolskiego, dr. Kusztelana, Józefa Kościelskiego, który poetyczną formą swego przemówienia głośno zdobył oklaski.

Przemówił i chłop kujawski, nie brakło słowiańskiego obnoszenia po wyspie, były mowy na cześć Czechów, a i Rusin halicki znalazł się przy polskiej biesiadzie.

Około godziny 7 z żalem rozstawano się z tą piękną wyspą, na której kilka tak uroczych chwil spędzono.

W Inowrocławiu goście składali Kujawiakom szczerą podziękę, gospodarze przez usta pana Tomasza Kozłowskiego żegnali się z lubymi gośćmi, polecając się ich pamięci — a kiedy o 11¹/₂ pociąg ruszył z dworca, głośny okrzyk: „Bóg zapłać“ i „Żegnajcie!“ rozległ się wśród nocnej ciszy.

W Trzemesznie powitano nas w przelotnym biegu pociągu, w Gnieźnie czekali licznie zebrani obywatele gnieźnieńscy, zapraszając na herbatę i krótkie wytechnienie. Dziękowano im z całego serca. Za miastem na pożegnanie zajaśniały sztuczne ognie, oświecając pięknymi kolorami wychylone z wagonów rozpromienione oblicza, gromady ludu i wspaniałe kontury gnieźnieńskiej katedry.

Około godziny 2 wróciliśmy do Poznania, unosząc ze sobą najmiłsze wspomnienia.

Program XVIII. walnego zgromadzenia Towarzystwa pedagogicznego w Tarnowie.

Celem uroczystego przyjęcia i serdecznego ugoszczenia uczestników XVIII. walnego zjazdu Towarzystwa Pedagogicznego zawiązał się w Tarnowie pod przewodnictwem burmistrza miasta komitet miejscowy, który dla podziału pracy zorganizował 7 odrębnych komisji, jak: informacyjną, obiadową, kwaterunkową, wycieczkową i t. d. Komitet przyjęcia funkcjonować zaczął dnia 16 lipca w południe i powita uroczysto uczestników zjazdu za przybyciem pociągu południowego lwowskiego. Komitet kwaterunkowy rozda na peronie uczestnikom zjazdu w kopertach bilety na mieszkania, obiady, śniadania, etc. i zajmie się rozmieszczeniem gości w przygotowanych dla nich mieszkaniach. — Wieczorem o 6 godz. projektowana jest przechadzka do parku ks. Sanguszki w Gumniskach; a o godzinie 8¹/₂ koncert amatorski w sali teatralnej.

Dnia 17 lipca rano o godz. 9 uroczyste nabożeństwo w katedrze, poczem nastąpi I. posiedzenie XVIII. walnego zgromadzenia w wielkiej sali gmachu kasy oszczędności. Po powitaniu zgromadzenia przez reprezentantów: miasta, powiatu, duchowieństwa, nastąpi zagajenie zgromadzenia przez prezesa Tow. Pedagog.

Obiad o godz. 2 w lokalności, na biliecie obiadowym wymienionej. — O godz. 4 po południu poświęcenie i odsłonięcie pomnika Kazimierza Brodzkiego przed gmachem gimnazjalnym. — O 6 godzinie festyn w ogrodzie miejskim na cześć zjazdu.

Dnia 18 lipca o 8 godz. rano drugie posiedzenie; o godz. 2 obiad; o godz. 4, wycieczka do Okocima osobnym pociągiem spacerowym; powrót do Tarnowa około godz. 11 wieczorem. Właściciel Okocima p. Götz, objawił najprzejmiej gotowość ugoszczenia u siebie członków zjazdu pedagogicznego.

Dnia 19 lipca rano o godz. 8 trzecie posiedzenie walnego zgromadzenia. — O godz. 3 niehta pożegnalna, urządzona przez Reprezentację miasta Tarnowa na cześć uczestników zjazdu.

Członkowie Towarzystwa Pedagogicznego, pragnący wziąć udział w tegorocznym walnym zjeździe, raczą się zgłosić do Zarządu tego oddziału, do którego przynależą, (członkowie zaś oddziału lwowskiego wprost do Zarządu Głównego tow. Pedagog. we Lwowie, ul. Pańska l. 9) i przesłać (za przekazem pocztowym) należność udziałową w kwocie 1 zł. 50 ct., podając dokładny i czytelny adres. Uczestnicy zjazdu, pragnący wziąć udział w projektowanej na dzień 18 lipca wycieczce do Okocima, raczą przesłać nadto kwotę 1 zł. na pokrycie kosztów podróży do Okocima i napowrót. Przyjęcie w Okocimie jest bezpłatne.

Zarząd Główny prześle w pierwszych dniach lipca uczestnikom zjazdu karty uczestnictwa, uprawniające do zniżenia ceny jazdy na kolejach galicyjskich. Komitet miejscowy tarnowski postara się o bezpłatne umieszczenie gości, a nadto otrzyma każdy uczestnik bezpłatnie bilety na śniadania, na dwa obiady, na ucztę pożegnalną, na festyn ogrodowy i t. d.

Ponieważ komitet miejscowy trudnemu swemu zadaniu należytego umieszczenia i ugoszczenia uczestników zjazdu tylko w tym razie podołać może, jeżeli uczestnicy wcześniej się zgłoszą, przeto uprasza Zarząd Główny o jak najwcześniejsze zgłoszenia się (już w ciągu czerwca), nadmienając, że z dniem 2 lipca br. zamyka stanowczo listę uczestników.

Spis imienny uczestników ogłaszany będzie w *Szkole*, jak w latach poprzednich.

Wraz z kartami uczestnictwa prześle Zarząd Główny uczestnikom zjazdu ewentualne karty legitymacyjne na kolej.

Porządek dzienny walnego zgromadzenia ogłosi Zarząd Główny w *Szkole* i w dziennikach publicznych w terminie, przez statut ustanowionym.

Członkowie towarzystwa, życzący sobie, ażeby ich odczyty lub wnioski nmieszcze e były na porządku dziennym walnego zgromadzenia, mają je najpóźniej do 15 czerwca br. u Zarządu Głównego zgłosić, dołączając do wniosków dokładne motywa i podając w krótkości główną ośnowę odczytu.

Komitet kołomyjski, zawiązany w kwietniu br. celem zwołania wiecu nauczycielskiego, porozumiewszy się z Zarządem Głównym tow. Pedagog. co do przyjęcia na porządek dzienny spraw, przez komitet wiecowy opracowanych, dotyczących nstawodawstwa szkolnego, odstąpił od zamiaru zwołania wiecu we Lwowie, a natomiast nprasza wszystkich kolegów, którzy się interesowali sprawami projektowanego wiecu, ażeby jak najliczniej przybyć zechcieli na walny Zjazd do Tarnowa. O karty uczestnictwa można pod warunkami, powyżej wymienionymi, zgłaszać się także do komitetu wiecowego w Kołomyi, który te zgłoszenia zakomunikuje Zarządowi Głównemu.

Ponieważ w skutek tego spodziewać się można żywszego, niż w latach poprzednich, współdziałania w zjeździe, przeto tembardziej pożądanym jest popiech w zgłaszaniu się na zjazd, ażeby komitet tarnowski wcześniej mógł wiedzieć, w jakich rozmiarach ma czynić przygotowania. Opóźniając się ze zgłoszeniem uczyniłoby się przykreść komitetowi, a sobie zawód.

Wycieczka do Żegiestowa i Krynicy.

Ażeby uczestnikom zjazdu pedagogicznego Tarnowskiego dać sposobność zwiedzenia sławnych z piękności okolic górskich, leżących wzdłuż kolei tarnowsko-leluchowskiej (polski Semmering), tudzież słynnych miejsc kąpielowych Żegiestowa i Krynicy, zawiązał się w Tarnowie komitet, który się zajmie urządzeniem dwudniowej towarzyskiej wycieczki w góry z następującym programem:

W niedzielę dnia 20 lipca o godz. 5 min. 20 rano wyjazd koleją (pociągiem pospiesznym) do Żegiestowa. Po zwiedzeniu zakładu kąpielowego wieczornym pociągiem wyjazd do Muszyny, gdzie urządzony będzie nocleg. — Dnia 21. rano o godz. 7 jazda podwodami do Krynicy (10 kilometrów); wieczornym pociągiem powrót do Tarnowa, gdzie się łączą pociągi kolei Karola Ludwika w obu kierunkach do Krakowa i do Lwowa. Komitet zajmie się urządzeniem wspólnych obiadów i wycieczki, wynajęciem podwód, dostarczeniem biletów kolejowych i najęciem pomieszkania na nocleg w Muszynie. Za udział w tej wycieczce dwudniowej płać uczestnicy 8 zł., która to kwota posłuży na pokrycie wszystkich wydatków. — Chcący wziąć udział w tej wycieczce raczą wcześniej — najpóźniej zaś do 10 lipca — przesłać na ręce p. Romana Vimpellera, prof. gimnaz. w Tarnowie, kwotę 8 zł. za przekazem pocztowym, podając dokładnie swój adres. — W wycieczce tej mogą brać udział kobiety, ponieważ program nie obejmuje uciążliwych wycieczek pieszych. Liczba uczestników ograniczona jest najwyżej do 60 osób, z tego powodu należy się jak najwcześniej zgłaszać, ażeby Komitet miał możność poczynić na czas potrzebne przygotowania. — Uczestnicy zjazdu, którzy się zgłoszą do tej wycieczki, otrzymają w Tarnowie w czasie zjazdu pedagogicznego za okazaniem recepty pocztowego, który służyć będzie za legitymacją, w biurze informacyjnym (pawilon obok tak zwanej starej poczty, naprzeciw starostwa) osobne bilety, uprawniające do uczestniczenia w wycieczce.

KRONIKA.

Personalja. Dr. Biesiadecki, protomedyk od kilku dni jest chory, — P. Lukas, śpiewak, wrócił z swej artystycznej wycieczki, podczas której zbierał zasłużone lanry i osiadł we Lwowie.

Mianowania: Kierownik szkoły ludowej w Brzeżanach Stanisław Kostecki, mianowany inspektorem szkolnym pow. dla okręgu Zaleszczyki, nauczyciel szkoły wydz. w Samborze, Adrian Łotocki, powiatowym inspektorem dla okręgu kołomyjskiego.

Zmarł w Wiedniu generał-major i podporucznik gwardji przybocznej węgierskiej hr. Mikołaj Török Szendrő licząc lat 72.

Rada miasta Lwowa odbędzie dziś i jutro posiedzenia.

Dr. Finkelstein uprasza nas o sprostowanie podanej przez nas wiadomości a mianowicie, że nie zmienił wyznania tylko nazwisko swe na Leśniewski.

Z kolei transversalnej dowiadujemy się, że linja Oświęcim - Podgórze oddaną będzie do użytku z początkiem lipca, Grybów-Zagórz w sierpniu, zaś Nowy-Sącz - Żywiec i Stanisławów-Husiatyn w październiku.

Ad usum... „Djabła“ krakowskiego. W ostatnim numerze pisma tego, znajdujemy wiersz, piętnujący słusznie redaktora *Kikeriki* Berga, za jego napaści na Kraszewskiego. Przy tej sposobności podnosi *Djabel* z naciskiem, że Berg jest izraelitą. Otóż podajemy do wiadomości jego djabelskiej mości, że Berg nigdy żydem nie był — i że pismo jego *Kikeriki* jest skrajnie antisemickie — jak się z ostatnich dwóch numerów przekonać można.

Św. Medard obszedł się w tym roku z nami bardzo łaskawie, chociaż kilkakrotnie w ciągu dnia groził deszczem. Mamy więc cudowną perspektywę pogodnych dni, festynów, wycieczek i t. p. Płaczą tylko — parasolnicy i dyrekcja teatru.

„Zabawa muzyczny-kwiatowa“ na dochód pomnika Kazimierza Wielkiego, zgromadziła w niedzielę dość znaczną ilość publiczności w ogrodzie miejskim. Widocznie jeszcze nie tak ubogo we Lwowie, jak utrzymują pesymiści, kiedy, mimo, iż na jeden dzień zapowiedziano aż cztery rozmaite festyny i wycieczki, nigdzie publiczności nie brakło. Jednodniówka, wydana staraniem komitetu festynowego, prezentuje się bardzo korzystnie, niepotrzebnie jednak wmieszano tam niektóre ustępy polemiczne, które do festynowego pisma nie należą. Zdaje się, że i komitet spostrzegł się w tym względzie, o czem świadczą kreski cenzurowe na niektórych ustępach.

Koncert wypadł pod każdym względem dobrze, szkoda tylko, że z powodu zbyt wygórowanego wstępu, zamało zgromadził publiczności. Ogólny dochód z festynu wynosił na przeszło 400 złr.

Festyn „Sokoła“ na Zamkowej górze cieszył się również znacznym udziałem publiczności i jak się zdaje dość wielkim dochodem. Festyn weteranów nad stawem Kisielki, przyciągnął cokolwiek mniej osób.

Uczestnicy wycieczki do Zimnowody uskarżają się, że przy powrocie pociągu, nigdy nie ma dostatecznej ilości wagonów tramwajowych na dworcu. Zdaje się nam, że dyrekcja tramwaju, nie straciłaby bynajmniej, na uwzględnieniu w tym razie, usprawiedliwionego życzenia publiczności.

Ks. Dr. Kopyoiński, delegat Towarzystwa kółek rolniczych, zakłada w Ryglicach Kółko rolnicze.

Nagła śmierć. Rozalja Dudziak, także Gudź zwana, zarobnica, licząca lat 56, wdowa bezdzietna, oddająca się nałogowo trunkowi, zmarła dnia 9go b. m. nagle, na ulicy Bożniczej po wyjściu z szynkowni.

Podrzucone dziecko. W nocy na 8 b. m. znaleziono w sieniach domu pod l. 20 przy ulicy Mickiewicza podrzuconego chłopczykę, kilkanaście miesięcy liczącego.

Raport policyjny. Skradziono: Pannę J. D. surdut ciemny, kamizelkę brązową i parę butów wart. 3 złr. Pannę A. R. srebrny łańcuszek wart. 3 złr. Pannę M. chustkę dużą wart. 3 złr. Pannę M. N. paltot letni wart. 7 złr. Pannę L. K. srebrny zegarek z łańcuszkiem wart. 5 złr. Pani J. K. suknię kaszmirową ciemno-zieloną wart. 20 złr.

Zakwestjonowano: U aresztowanego Józefa Goliszewskiego bundę czarną, bajową, skradzioną komuś z wozu na Gródeckim, koc, notatkę, młotek, nóż, widelec, sznurek fałszywych koralii, flaszeczkę z perfumą, dwa pugilaresiki z kwotą 21 ct. nożyk, wysokie buty filcowe i tytonierkę skórzaną.

Zgubiono: Pan Szmierling Mojżesz z Tarnowa paszport wystawiony przez Starostwo w Tarnowie 1. maja b. r. i receptis pocztowy na posyłkę do Podwołoczysk. Pan Z. E. w Jeznickim ogrodzie złoty genewski zegarek cylinder o 8 kamieniach, o jednej kopercie z portr. Ludwika Mierosławskiego.

Znaleziono: Pęk marek gazetowych, łańcuch żelazny do hamowania, książkę wojskową Jana Kapelana, dwa kluczyki na kółku, chustkę sta-

łą w pasy rypsovą w dorożce, książkę wojskową i świadectwo służbowe Michała Szurgota z Domażyra, lyżeczkę bakw. znaczoną literą J. T., na ulicy Snopkowskiej, książkę wojskową Józefa Lind z 30go pułku na placu św. Teodora. W wozach tramwajowych znaleziono w miesiącu maju b. r. 4 parasole, 2 parasolki, laskę i rękawiczki, które w c. k. dyrekcji policji są deponowane.

Jaśło. Wydział powiatowy już drugi rok sprwadza szlachetne drzewka owocowe dla obsadzenia dróg powiatowych; porobiono wszystkie możebne środki ku ochronie tych drzewek, pomimo to wszakże znaczna część tychże już zniszczoną została, a co smutniejsza, że nietylko wyrwyją dla przesadzania, ale łamią lub ucinają. Dwóch sprawców kradzieży drzewek udało się wysledzić i oddać sądowi i władzy policyjnej. Wydział zakupił książeczki ludowe przez „Macierz Polską“ wydawane, i odniósł się z prośbą do proboszczów, aby zachęcali ludność do rozkupienia tych książeczek. Wydział utworzył komitet do spraw upadłego Banku włościańskiego, który się ukonstytuował i już czynność swą rozpoczął. Wyjednano dla kilkunastu opodatkowanych u Dyrekcji skarbowej uwolnienie od niewłaściwie pobieranego podatku zarobkowego. Dla spółki wodnej w Jaśle uzyskano dodatkową subwencję w kwocie 300 złr., za którą wykonano roboty pod nadzorem i kierunkiem inżyniera powiatowego. Niestety spółka wodna nie spełniła dotychczas ciążących na niej obowiązków, musiano więc zażądać interwencji Starostwa. Wydział powiatowy rozpoczął budowę dwóch nowych dróg: z Wiśniowy przez Szufnarową do gościńca powiatowego wielopolskiego i przez Harklowę do gościńca rządowego w Skołoszynie. Droga przez Nieglowice do Dembowca w roku zeszłym rozpoczęta, będzie w tym roku zupełnie ukończoną. Na budowę powyższych dróg Rada powiatowa przeznaczyła 3000 złr., a Wydział krajowy 4000 złr. subwencji; nadto na drogę w Harklowej spółka kopalni nafty daje subwencją 500 złr., a obszar dworski 200 złr. i konserwację. Wydział powiatowy, czuwając nad umoralnieniem ludności wiejskich, zagnił naczelników gmin do ukarania 14 szynkarzy grzywną od 5—10 złr. za muzykę i tańce odbywane bez pozwolenia i za otwarcie szynku po 12. godzinie w nocy; ukarał 8 naczelników za nierozrzucanie zaspiętnych grzywną od 1—5 złr., 2 naczelników po 3 złr. za nieposłuszeństwo w wykonaniu rozporządzeń, 6 naczelników po 5 złr. za nieprzedłożenie budżetów gminnych na r. b., wreszcie 23 naczelników otrzymało kary od 50 ct. do 1 złr. za niedopilnowanie wart nocnych.

Tarnopol. Wiadomość, iż młodzieniec ranny przez żandarma podczas tutejszych zbiegowisk, umarł, jest mylną. Zdrow jest i siedzi wraz z innymi w kryminale. Czterech sędziów pracuje, chcąc sprawę tę przygotować na najbliższą kadencję przysięgłych. Zdaje się, że ukończą do tego czasu. Obwinionych siedzi 23 w aresztach.

Czerniowce. Przed sądem tutejszym dnia 5go b. m. stawał, jak donosi *Gazeta Polska*, Michał Tołkan, były urzędnik Kasy oszczędności, pod zarzutem oszustwa. Fałszował on weksle i podejmował na nie w Kasie oszczędności poważne kwoty, których suma wynosiła 5000 złr. Podał się za złoego zamiaru (!), gdyż spodziewał się (?) bogato ożenić i byłby wtedy zwrócił pobrane kwoty. Tłómaczenie to trafiło do przekonania przysięgłych, którzy orzekli, że wprowadził Tołkan dopuścił się oszustwa przez fałszowanie weksli, ale bez karygodnego zamiaru. Ponieważ bez takiego zamiaru nie ma mowy o oszustwie, przeto trybunał uwolnił podsądnego od odpowiedzialności. Prokurator wniósł zażalenie nieważności. Ojciec Tołkana, starzec kilkadziesiątletni, zachorował z rozpacz i zanim mu doniesiono o uwolnieniu syna — umarł nad wieczorem.

Kontrabanda. Z Ickan donoszą do *Gaz. Polsk.*, że w tych dniach przejeżdżał przez tamtejszą komorę zamożny żyd rumuński, który po krótkiej wycieczce do Austrii wracał do Roman. W skutek denuncjacji odbyto przy nim rewizję i znaleziono pod tóżurkiem sznurr dyamentów wartości 50.000 złr., który to towar oszczędny kupiec chciał bez opłaty cła przewieźć przez komorę moldawską. Stosownie do ustawy rumuńskiej, djamenty zostały skonfiskowane na rzecz skarbu, a nadto skazano przemytnika na 7000 franków kary.

Tarnów. Wydział Rady powiatowej uchwalił datek jednorazowy 200 złr. na cele założyć się

mającego przy tutejszej szkole wydziałowej żeńskiej kursu praktycznych robót żeńskich.

Zmarł w Tarnowie Teodor Dołęga Mostowski, adjunkt inżynierji kolei Tarnowsko-Leluchowskiej.

Zdali egzamin dojrzałości z odznaczeniem:

1) Gadomski Adam Edward, 2) Mossor Władysław, 3) Rolle Wiktor, 4) Salz Abraham, 5) Schützer Leon, 6) Tabeau Jan. Za dojrzałych uznani: 7) Daniec Stanisław, 8) Wróblewski Marcin, 9) Stański Alojzy, 10) Pietrzycki Władysław, 11) Poško Tomasz, 12) Nowaczyński Stanisław, 13) Ossoliński Bronisław, 14) Kostórkiewicz Antoni, 15) Mütz Herman, 16) Bartnik Józef, 17) Wolski Aleksander, 18) Brykczyński Mieczysław, 19) Gnatek Sylwester, 20) Janus Michał, 21) Bromberg Zygmunt, 22) Horvath Jan, 23) Gajewski Władysław, 24) Japa Stanisław, 25) Stoga Marcin. — Externiści: 26) Baczyński Rajmund, 27) Łazarski Bolesław. — Pozwolono poprawić po wakacjach: z języka greckiego 1, historii i geografji 2, na pół roku cofnięto 3, na rok 2 (1 externista).

Bukareszt, 2. czerwca. Zona rodaka naszego, pułkownika Kopestyńskiego — trudniącego się tntaj pomiarem gruntów, — wysiadając z powozu, zaczepiła suknią o koło. Konie przestraszone poniosły, a nieszczęśliwa złamała rękę i obydwie nogi. Wypadek ten głęboko odczuli tutejsi Polacy, wśród których p. Kopestyński cieszy się powszechną sympatją i wielkim poważaniem.

Wojna o rabinów. D. 26 maja r. b. wydział karny sądu okręgowego Lubelskiego sądził sprawę o podpalenie w d. 23. września 1883 r. w osadzie Grabowcu, domu, w którym mieszkał tamtejszy rabin Szulim Harsztark. Na ławie oskarżonych zasiadli mieszkańcy Grabowca: Isek Wamzer, Słoma Ejnys i jego brat Uszer Ejnys, odpowiadający z więzienia. Okoliczności sprawy są następujące:

W osadzie Grabowcu istnieją dwie partje żydów, t. zw. „Chusydów“ i „mynagdy“ (ludzi prostych). Partje od pewnego czasu wiodły z sobą spór z powodu, iż jedna chciała mieć rabinem Harsztark, już 11 lat pozostającego na tej posiadzie w Grabowcu, druga zaś protegowała niejakiego Kranza.

Na Wołyniu, w Turyjsku, mieszkał sławny rabin, którego żydzi „cadykiem“ nazywali i ten jako rabin cudowny korzystał ze swej sławy nietylko w swoich stronach, ale wpływ i sława jego rozniósł się na różne strony żydowskiego świata, a więc doszła i do Grabowca. Ztąd często do niego przyjeżdżali żydzi, a wracając rozpowszechniali wieści o jego cudach w Grabowcu, zbierali dla niego ofiary, a z czasem nawet synowie sławnego cadyka urządzali wędrowki po ofiary dla ojca. Grabowiecki rabin, Harsztark, nie wierzył w cuda cadyka i gromił żydów za ofiary, co wywołało niechęć do Harsztarka. Ze strony cadyka rozpoczęły się intrzygi. Znalazł on ludzi, którzy miotali na Harsztarkę obelgi, gdy szedł ulicą obrzucali go błotem, grozili, że go wypędzą, a nawet że spalą. Do tych ostatnich należeli i oskarżeni. To wszystko zmusiło Harsztarkę do napisania listu do cadyka z prośbą, aby zabronił żydom robienia mu nieprzyjemności. Cadyk powiedział tylko ustnie posłańcowi, że Harsztark będzie miał odpowiedź wtedy, gdy na swoim miejscu ujrzy innego rabina. Kranz miał rekomendację cadyka i znalazł protektorów, którzy założyli w Grabowcu drugą bóżnicę, nazwaną „turyjską“.

Taki stan rzeczy trwał dość długo, aż nareszcie w nocy 23. września, po szabasi i nabożeństwach, które trwały długo, bo prawie do 1-iej w nocy, gdyż było to przed sądnym dniem, znużony pracą i długiem czuwaniem Harsztark smacznie zasnął, lecz wkrótce zbudzony został stukaniem do okiennicy i krzykiem, że się pali. Zerwawszy się z łóżka wybiegł tylko w białiznie, a przypomniawszy sobie, że w domu zostało małe dziecko śpiące, pobiegł je ratować i gdy dziecko wynosił, musiał już wychodzić oknem, gdyż drzwi się paliły. Dowiedział się przytem Harsztark od żyda, który go obudził, że okienice jego domu były złamane naftą, a drzwi zawiązane z zewnątrz i podparte drągiem. Widocznie chciano go upiec żywcem. Do pożaru nazbiegało się mnóstwo żydów, lecz ci, zamiast ratować, rozpoczęli z sobą formalną bójkę, wylewali wodę, wyciągali czopy z beczek, tak, że ratować musieli chrześcijanie. Bójki z przerwami trwały aż do następnego dnia, w którym to dniu pobity został i kandydat na rabina Kranz, tak, że go aż strażnik ziemski musiał sehować na strych, aby go od szwanków zachować.

Podejrzanie padło na oskarzonych, gdyż podobno grozili Harsztarkowi, że go spalą, wynosząc 3 rodaję z bóżnicy trnyskiej itp.

Zbadano przeszło 20 świadków, którzy jako należący do przeciwnych obozów, składali zeznania bardzo pogmatwane i sprzeczne, jedni na korzyść a drudzy na szkodę podsądnych.

Po wysłuchaniu świadków i stron, towarzyszy prokuratora p. Baghownt domagał się ukarania obwinionych, których bronił adwokat przysięgły pan Zaremba. Sąd wydał wyrok niewinniający i żydów z więzienia wypuścić rozkazał.

Wycieczka Czechów do Krakowa i Wieliczki odbędzie się między 15. a 17. sierpnia. Goście zamysłają zabawić w Galicji sześć dni.

Z południowej Rosji odbiera N. *Reforma* ciekawą korespondencję: „Konspiracja rewolucyjna, jak to oddawna wiadomo, szczególnie w Południowej Rosji rozgałęziła się i ztąd to rewolucjonisci robili tylko wycieczki do Petersburga i innych miast. Rząd carski, zwłaszcza Tolstoj z Orzewskim, przechwalał się wytepieniem do szczytu rewolucjonistów, z czego śmiano się powszechnie. Ostatnie wypadki przekonują nas jak śmieszniemi były te przechwałki rosyjskich żandarmów, niewiedzących co się dzieje w państwie carów. Znalazła się atoli szajka denuncjantów, która dostarczyła materiałów dla połowu policji rosyjskiej. Wzięła się też *con amore* do aresztowań na wielkie rozmiary. Ze wszystkich stron, ze wszystkich miast noworosyjskiego zwłaszcza kraju nadchodzą do nas wiadomości o rewizjach i gromadnych aresztowaniach. W Kiszniewie w Besarabji w nocy z dnia 23 na 24 maja policja z udziałem żandarmerji i prokuratorów odbyła obławę na młodzież kiszniewską. Po odbytej rewizji aresztowano 32 osób. W liczbie tej znajduje się jeden rewizyjny policjant i 20 uczniów i uczennic klas wyższych. Osobom tym zarzucają założenie tajnego stowarzyszenia. W mieszkaniach ich znaleziono przybory litograficzne książki i broszury zakazane, listy kompromitujące i proklamacje. Aresztowania odbyły się podczas egzaminów. Aresztowano także syna znanego kiszniewskiego adwokata Ratko. W Kijowie znowu aresztowano przeszło 100 osób, zśród profesorów i uczniów gimnazjalnych i uniwersyteckich. W liczbie aresztowanych znajduje się 40 oficerów. W Charkowie w licznych mieszkaniach odbywano rewizje, zamknięto jedną księgarnię za utrzymywanie na składzie zakazanych książek, odkryto tajną drukarnię i aresztowano przeszło 200 osób. W Odessie wreszcie od tygodnia ciągle odbywają się rewizje. W ostatnich dniach licznych dokonano aresztowań między innymi porwano z uniwersytetu dwóch studentów. Jak się dowiaduje komisja ustanowiona dla wytepienia rewolucji ma nakazać powszechną obławę we wszystkich miastach, jednocześnie. Prózne to jednak usiłowania z powodu ogromnego rozszerzenia się i właściwości organizacji rowolucyjnej, składającej się z luźnych kółek niebędących z sobą w związkach. Wyłapią jednych — pozostaną inni“.

W skutek amerykańskiego pojedynku odebrał sobie życie wystrzałem z pistoletu, major-andytor Józef Billmayer, w Białogrodzie węgierskim.

Także filantrop. W Monachjum darował jakiś bezimienny tyśiąc biletów wstępu na Wagnerowskie przedstawienie do rozdziału między młodzież. Szkoda wielkich ofiar dla małych celów.

Rosyjscy oficerowie skorzystają na rozruchach nihilistycznych w armji. Komisja bowiem, której polecono przedstawić środki przeciw rozszerzeniu się przekonania rewolucyjnych między wojskowością, proponuje przedewszystkiem podwyższenie pensji oficerskich i ściśle sprawiedliwe postępowanie przy awansach.

Chłopska nieufność. Na pocztę w miasteczku K. przyszedł chłop w zamiarze wysłania przekazem 12 zł. do syna służącego w wojsku. Otrzymałszy już receptę zauważył, że urzędnik chowa pieniądze do szafy. Nie wiele myśląc schwycił go za rękę wołając: „aha nie udało się, mnie nie tak łatwo okraść“ i trudno mu było wyperswadować, że pieniądze nie potrzebują być przyklepione do przekazu.

Z Londynu donoszą o zetknięciu się dwóch pociągów towarowych w Sevenoaks na linii Dover-London. Maszynista i palacz z jednego pociągu zostali na miejscu zabici, kilka innych osób odniosło ciężkie skaleczenia, a trzydzieści wagonów rozbiło się.

Truicielkę z zawodu wykryły w tych dniach władze węgierskie. Mianowicie zmarł w pewnej wsi niejaki Radovanców w okolicznościach tak podejrzanych, że miejscowy notariusz zażądał obdukcji trupa. Mimo, że lekarze nie stanowczego nie orzekli, podejrzanie wzmocniło się przez to, że żona zmarłego przed obdukcją uciekła. Kiedy ją przytrzymano, przyznała się do otrucia męża i wskazała kobietę, która jej za sntą zapłatę trucizny udzieliła. Śledztwo wykryło, że trucicielka już nie jednej żonie w ten sposób „dopomagała“ a trucizną, którą się posługiwała był sublimat rtęciowy.

Entuzjastycznego przyjęcia doznał chór śpiewaków rosyjskich, produkujący się w narodowych kostjumach w Konstantynopolu. Poseł angielski lord Duferiu, kilkakrotnie zachęcał śpiewaków do podróży artystycznej po Anglii, ręcąc im za znakomite powodzenie.

Pogrzeb Stroussberga odbył się w Berlinie przy bardzo małym ndziale publiczności. Charakterystycznym jest, że zmarły który w życiu zapatrywał się na wszystko ze stanowiska spekulacji, zaraz po śmierci sam stał się przedmiotem takowej. Mianowicie sprzedawał jakiś przedsiębiorczy fotograf już na cmentarzu fotografie zmarłego „króla“.

Zgromadzenie ludowe w Londynie jak corocznie tak i w tym roku, zebrawszy się na zielone świąta, uchwaliło rezolucję, wyrażającą przekonanie, że odsiadujący od lat 10 karę 14-letniego więzienia Artur Ortun, jest prawdziwym pretendentem do majątku familji Tichborne i nazywa się Roger Tichborne. W końcu nazywa rezolucja zasądzenie rzekomego Tichborna, wstydem dla sądownictwa angielskiego.

Teatr, literatura i sztuka.

Ernest Renan wydał właśnie pierwszy tom dzieła p. t. „Nouvelles études d'histoire religieuse“. Najobszerniej rozpisuje się autor o budaizmie w artykule początkowo przeznaczonym dla „Revue de deux mondes“. Dość obszerny ustęp poświęcony jest życiu Franciszka z Assisi.

O tym artykule opowiada Renan, że pewien kapucyn, przeczytawszy go w „Journal de Debats“ powiedział: Renan mówił o Jezusie inaczej jak należało, ale o Franciszku z Assisi mówi dobrze. Franciszek z Assisi go wyratuje.

Humorystyka.

Z *Szczutka*.

Uniwersytet żeński.

Będziem tedy mieć we Lwowie
Akademję nauk żeńskich...
Na dorodne Lachów córy
Spłynie mądrość ksiąg helleńskich,
Serca ich zapłoną światłem
Jurydycznych prawd ognistem,
Głowy ich zbadają śmiało
Finansowych ruchów system.

O opromień, duchu prawdy,
Piękne główki, czułe serca!
Myśl Platona i Newtona
Niech strzeliście je przewierca,
Niech społeczne ideały
W czyn wprowadza dłoń dziewicy —
Chcemy bowiem nawę kraju
Na sterników zdać w spodnicy!

Precz gruchania romansowe
I miłośne katarynki...
Na wszechnicę! o anieli!
O brunetki i blondynki!
Roztrzaskajcie arfy złote
I tęczowe zrzucicie wstęgi —
Zbawcie Grachów! Grachy bowiem
Co do joty niedolegi!

W raju naszej autonomji
Rośnie często burzan dziki,
Bańki nasze podcinają
Osobniki i szkodniki,
Prasa nasza w dół runęła
(Głębiej chyba nie upadnie) —
I jest w kraju niepomyślnie,
Nierozsądnie, niezaradnie!

Niech magistrat w akademji
Zastęp nowych sił wypieści;
Trza nam żeńskich mężów stanu,
Trza nam posłów pici niewieściej!
Czyż-nie śmiech, gdy w bojn stronnictw
Miną każde z nich nadrabia? —
Walke zasad potęgnje
Rewolucja tylko babia!

Wanda leży w naszej ziemi,
Co nie chciała pójść za Niemca...
Nasza żeńska delegacja
Będzie gromić endzociemca,
Nie utopi się w Dunaju
A w godności czuciu bystrem
Powie *verba veritatis*
I rozprawi się z ministrem!...

W niedolegów męzkich szereg
O niewieścia zstap mądrości!
Hej, ty pójdziesz teraz górą
A my znikniem w marnej czezości...
Chyba, że w sejmowych panzach
My, czciciele bałwochwalscy,
Pójdziem z wami w płas taneczny —
Vortaenzery i Fikalscy!

Odroczenie sejmu.

Było wiele krzyku, wrzawy
I układów też bez liku,
Chciano zyskać precedensy.
I rządowi zadać szyku.

A gdy przyszło już do rzeczy
Ci, co w głos wołali: — „Radzę“!
Ci, co prosząc gięli karki
Wnieśli prośbę „po rozwadze“...

Trzeba liczyć, panie bracie,
Co zabawka ma kosztować,
A gdy chciałeś raz co zrobić
To już dalej rzecz swą prowadź. —

Bo inaczej się wysnuwa
Fakt, jak rzymski golec, nagi,
Że ni przedtem, ani potem
Nie wezwalaś waść rozwagi...

Telegramy Szozutka.

Petersburg-Gatczyzna 8go czerwca. (Urzędowe). Najjaśniejszy pan w uznaniu bohaterskiej odwagi, jakiej dał dowód pozostając przez cały tydzień bez towarzystwa Najjaśniejszej pani, raczył najmiłościwiej udzielić sobie żołnierski krzyż św. Jerzego IV klasy z mieczami.

Rozmowa Gogątek.

— Ty! czy ty gimnastykujesz?

— Chyba w karnawale — dla mnie kotyljon jest już szaloną gimnastyką.

Telegramy „Kurjera Lwowskiego“.

Wiedeń, 9. czerwca. Cesarz wyjeżdża d. 5. lipca do Pola na manewry floty, i ma tam trzy dni zabawić.

Budapeszt, 9. czerwca. Oprócz burd przedwyborczych w Szentes i St. Miklos, gdzie strzelano do domów stronników partji rządowej, zdarzyły się wczoraj awantury anty-żydowskie w Kalocsy. Zburzono i zrabowano kilka sklepów żydowskich. W Kis-Köres rozruchy przybrały nawet cechę powstania.

Petersburg 9. czerwca. W Połtawskiej gubernji wybuchły znowu rozruchy agrarne z powodu nieporozumienia z komisją włościańską. Gubernator zażądał telegraficznie wzmocnienia załogi wojskowej.

Wiadomości polityczne.

Wiedeń 9. czerwca. Dzisiaj począł się proces anarchisty Stellmachera, posadzonego o zamordowanie ajenta Bloecha i bankiera Eiserta. Rozprawa toczy się publicznie, ale wstęp jest niezmiernie ograniczony. Podczas odczytania aktu oskarżenia udawał Stellmacher obojętność. Cytowanych jest 39 świadków, między tymi Eisertowa i Bergerowa, tudzież robotnicy, którzy Stellmachera przytrzymali. Obżalowany oświadcza, że w toku rozprawy nie będzie mówił, skoro mu

POCIĄGI KOLEJOWE.

Od 20 maja 1884. podług zegaru lwowskiego.

Odchodzą ze Lwowa:

Do KRAKOWA: o godzinie 10 min. 46 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 1 min. 7 w południe pociąg kurjerski, o godz. 5 min. 3 popoł. pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z dworca Podzameze o godzinie 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z głównego dworca o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 5 min. 42 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 12 minut 21 po poł. i o godz. 10 minut 27 wieczór pociąg mieszany.

Do CZERNIOWIEC: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godzinie 12 minut 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mieszany.

Do STANISŁAWOWA na Stryj, rano godz. 7 min. 5 pociąg mieszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 1 min. 25 po poł. pociąg lokalny Lwów-Stryj.

Przychodzą do Lwowa:

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec Podzameze o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mieszany.

Z CZERNIOWIEC: o godz. 10 min. 6 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po poł. pociąg mieszany.

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec główny lwowski o godzinie 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 w południe pociąg kurjerski, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 10 po południu pociąg mieszany.

Ze STANISŁAWOWA: na Stryj, rano o godz. 8 min. 20 poc omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mieszany i o godz. 10 min. 56 przed poł. pociąg lokalny Lwów-Stryj.

Z KRAKOWA: o godz. 5 minut 36 rano pociąg pospieszny, o godzinie 5 minut 22 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mieszany.

65 sztuk tylko zlr. 8.50

NAKRYCIA STOŁOWE ze SREBRA BRITANIA

opatrzone stemplem fabrycznym patentu

Niezbędne dla każdej rodziny!

Prawdziwie angielski, niespożyty, patentowany serwis stołowy i deserowy, z masywnego, ciężkiego srebra Britania, które prawie na równi postawione być może z prawdziwym srebrem, za którego białosć nawet na 25 lat wystawioną być może pisemna gwarancja. Garnitur ten kosztował pierwiej z górą 30. zlr. a obecnie sprzedawany jest za małą cząstkę realnej wartości.

Cały garnitur składa się z:

6 sztuk nożów..	z srebra Brytania	2-25 zlr.
6 " ciężkich widelców	"	1-20 "
6 " masywnych łyżek	"	1-20 a
5 " najdelikatniejszych podstawek pod noże	"	1-— "
1 sztuki masywnej chochli do zupy.	"	1-10 "
6 sztuk masywnych łyżeczek do kawy	"	0-70 "
1 sztuki chochelki do mleka.	"	0-60 "
6 sztuk nożów deserowych i dla dzieci	"	2-— "
6 " ciężkich widelców deserowych	"	1-— "
6 " łyżek deserowych	"	1-— "
6 " pięknych pułkówek do jaj	"	1-20 "
6 " delikatnych łyżeczek do jaj.	"	0-60 "
1 sztuki pieprzniczki	"	0-30 "
1 " pięknej solniczki	"	0-25 "
1 " ładnej 30 cmt. długiej tacy.	"	0-60 "

65 sztuk 15- — zlr.

Wszystkie owe 65 sztuk zaopatrzone w powyższy stempel kosztują:

tylko zlr. 8.50

Przedmioty te rozsyłane bywają także po wymienionych cenach pojedynczo, ale ten kto zamówi wszystkie 65 sztuk otrzyma je zamiast za 15 zlr.

tylko za 8. zlr. 50 ct.

Proszek do czyszczenia srebra Brytania, pudełko 15 ct.

Przeostroga! Srebro Brytania należy tylko wtedy uważać za prawdziwe, gdy zaopatrzone jest powyższą marką ochronną.

Zamówienia wykonywują się tylko za nadesłaniem gotówki lub za pobraniem pocztowem i należy je adresować:

Bertha Zucker's Britanniasilber-Hauptdepot,

Wien, II., Pfeffergasse Nr. 1.

Komuby garnitur nie konwenjował, temu zwrócone zostaną pieniądze, co dowodem jest uczciwości przedsiębiorstwa,

We wszystkich księgarniach nabyć można:

PRZESTROGI i RADY

DLA DORASTAJĄCEGO MŁODZIEŃCA zebrał i opowiedział

Dr. D E Z E T.

Egzemplarz opieczetowany kosztuje 40 ct.

Pieć medali zasługi

za niezrównane środki kosmetyczne i toaletowe

mianowicie:

ANTILENTILIA

usuwa piegi, opalenia słoneczne, plamy wątrobiane, nadaje twarzy białosć, delikatnosć i przejrzystosć. Cena 1 zlr.

KREM ORJENTALNY BIAŁY

cielisto-różowy dla blondynek i cielisto-żółtawy dla szatynek. Kremy te czynią za dosć wszelkim wymaganiem, nadają bowiem twarzy naturalną białosć, delikatnosć i przejrzystosć. Twarz nierówna, szorstka, zostaje całkiem odświeżoną i odmłodzoną. Cena 1-20 ct.

PILIPTON

włosom siwym i wypłowiałym po kilkakrotnem użyciu przywraca piękny kolor. Pilipton nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę. Cena flakonu 1 zlr. 50 ct.

WALENTIN

najsilniejsze wypadanie włosów w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe nieprzedawnione pod działaniem tego środka pokrywają się pięknym włosom. Cały fl. 3 zlr. Pół fl. 1-60 ct.

CEZARIN

w przeciągu 20 dni niszczy zupełnie najgłębokości bez bólu. Pudełko 10 ct.

Olejek taninowy, oczyszcza skórę wzmacnia i pobudza włosy do porostu. [Flakonik 50 ct.

Pomada chinowa, wzmacnia cebulki włosowe i zapobiega wypadaniu włosów. Słoik po 80 ct.

Woda ateńska, do zmywania włosów, zapobiega tworzeniu się łupieżu, ożywia i utrwala barwę i połysk tychże. Flakon 80 ct.

Jan Innatowicz,

magister farmacji i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, ul. Kopernika l. 3; w Krakowie, Sukiennice l. 20; Skład fabryczny ul. Halicka l. 25.

Wózeczki

dla DZIATEK

bardzo lekko noszące, brązowo i biało lakierowane.

Sztuka po 7, 9, 10 do 25 zlr.

poleca najtaniej

Magazyn Henryka Müllera

ul. Halicka l. 6. [245]

Od wielu lat znany skład fortepianów

Jana Śliwińskiego

słynącego ze swej rzetelności albowiem utrzymuje tylko dobre instrumenta na składzie za które został odznaczonym MEDALEM ZASŁUGI na wystawie Lwowskiej.

Z poważaniem

JAN ŚLIWIŃSKI

(262) ul. Chorążczyzny liczbą 9.

W księgarni SEYFARTHA i CZAJKOWSKIEGO we Lwowie

nabyć można nową powieść pod tytułem:

ZŁAMANY A NIEUGIĘTY

przez

Marję Grochowaiską

Cena 85 centów. 9147)

Od niejakiego czasu pojawiły się we Lwowie firmy równobrzmiące z mojem nazwiskiem. Z powodu tego zmuszony jestem zawiadomić Szanowną Publicznosć, by uniknąć nieporozumienia, że niżej podpisany nie jest właścicielem żadnego frontowego sklepu, w którejkolwiek ulicy Lwowa i posiada tylko zakład

przy ulicy Sykstuskiej l. 10,

gdzie wszelkie zamówienia przyjmuje i wykonuje. Uprasza się zatem łaskawą Publicznosć adresować do firmy od roku 1847 istniejącej, odznaczonej na różnych wystawach medalami:

G. SCHAPIRA

Lwów, ulica Sykstuska l. 10.

która wykonuje najsumienniejsz następujące roboty, mianowicie:

Napisy szyldów, malowanie herbów, napisy metalowe lane litery lane — Roboty pozłotnicze lakiernicze i rytownicze po cenach najprzystępniejszych.

G. Schapira

Lwów, ulica Sykstuska l. 10

GALICYJSKI BANK KREDYTOWY

we Lwowie

przy ulicy Jagiellońskiej liczbą 3.

wydaje następujące

asygnaty kasowe

4 1/2 % płatne w 60 dni po wypowiedzeniu i

4 % " 30

Lwów dnia 1 Stycznia 1884.

(16)

Dyrekcja.

(Przedruk nie będzie opłacany.)

NOWO URZĄDZONA DRUKARNIA

z całym zapasem czcionek najnowszego kroju, z jedną prasą ręczną do druku i jedną prasą do satynowania papieru, jest z wolnej ręki do sprzedania. Bliższą wiadomość powziąć można w księgarni H. Altenberga we Lwowie.

BILETY WIZYTOWE

PIĘKNIE WYKONANE
odciska:

DRUKARNIA NARODOWA

W. MANIECKIEGO

na nowej maszynie amerykańskiej w cenie nader niskiej, za sztukę po 70 ct., 80 ct., 1 zł. i wyżej, według jakości i wielkości biletów. — Zamówienia skutecznijają się odwrotną pocztą za liczką z dodaniem do powyższej ceny 6 ct. na kwit pocztowy. Adres: W. Maniecki, Lwów, ulica Kopernika 1. 7.

Tegorocznego nalewu
krajowe i zagraniczne
naturalne

W O D Y

mineralne

pod gwarancją świeżości i prawdziwości, polecają od 1. Maja

h a n d l e

St. Markiewicz

w rynku 1. 42, i

SADŁOWSKI i MARKIEWICZ

w rynku 1. 23 we Lwowie.

(194)

Ogłoszenia drobne mogą być z adresem lub bez niego i tylko dzień po dniu podawane. Wszelkich informacji dostarcza bezpłatnie Administracja ulica Akademicka 1. 3, od 8 do 12 godz. rano.

Drobne Ogłoszenia

Cena jednego ogłoszenia do 6 wierszy 20 ct.

Listy znaczone literami lub cyframi przyjmują się i wydają za okazaniem biletu inseratowego. Na żądanie Inseraty układa Administracja.

Doniesienia rozmaite.

Gruntownie, szybko, bez przerwy zatrudnienia i pod seisa dyskrecją leczy choroby syfistyczne i skórne, tudzież wszelkie następstwa nadużyć lat młodszych. Specjalista do chorób syfistycznych i skórnych pr. lekarz Medyc. Chirurg i Akuszer Jan Kurpiel przy ulicy Wałowej 1. 3. Ordynuje od godziny pół do 10, do 12 przed południem; od 2 do pół do 6 po południu. Zamiejscowym udziela rady listownie i wysyła lekarstwa. (1620)

Uwadamiam całą moją rodzinę, kuzynostwo i wszystkich znajomych że dziś na dłuższy czas Lwów opuszczam dla poratowania mego nadwątłego zdrowia. Z powodu mego nagłego wyjazdu, nie mogę osobiście z każdym się pożegnać, zniwolona jestem przez pisma publicznie pozdrowić wszystkich, dobrze mi życzących i całuję ich serdecznie. Do miłego widzenia (652) Katarzyna Mikulińska.

SYRUP MALINOWY prawdziwy i czysty poleca apteka Oswalda Paulo w Bukaczowcach. Jeden kilogram po 60 ct. Opakowanie jak najtaniej. (595)

Des demoiselles françaises qui se trouveraient sans place-peuvent trouver le logement et la table chez Marie Bruchon, rue Skarbowska nr. 37 Léopol. (629)

Berl Kiczales uwiadamia Szan. P. T. Publiczność że skład mebli od 1 b. m. przeniósł z ul. Karola Ludwika na ul. Teatralną pod 1. 10, i sprzedaje i wypożycza meble jak dawniej po najtańszej cenie. (638)

Biuro wywiadowcze, Ogłoszeń Kantor służbowy J. Polińskiego ulica Karola Ludwika 1. 5 we Lwowie. (645)

Posady i zatrudnienia.

Chłopiec z ukończoną I klasą gimnazjalną życzy sobie wstąpić do Handlu korzennego lub galanterijnego do praktyki. O warunkach przyjęcia go, można się porozumieć z rodzicami pod adresem T. Szczepański — Przemyśl. (652)

Poszukuję nauczycielki dla nauki tańców i gimnastyki na wieś na parę miesięcy — zgłosić się pod adresem Janicki w Łoszniewie poczta Mikulińce. (650)

Osoba w najlepszym wieku obznajomiona gruntownie z gospodarstwem, szuka miejsca do zarządu domu u wdowca lub kawalera. Listy przyjmuje Administracja „Kurjera” pod lit. M. B. (630)

Potrzebny zaraz ogrodnik niezamężny do Ponikwy. Zgłoszenia pocztą, Brody pod adresem: hr. Olga Borkowska. (656)

Poszukuje się klucznicy obznajomionej z gospodarstwem i zarządem domu na wsi. Odpisy świadectw proszę nadsyłać pod literami A. B. 1500 poste restante Lwów. (661)

Cukiernia Feliksa Drozdowskiego w Tarnowie przyjmie chłopca do praktyki, z ukończoną 4 klasą normalną i dobrymi świadectwami. (631)

Kupno i sprzedaż.

Prasa do satynowania gładzenia papieru w drukarni lub piarni, jest do nabycia za mierną cenę. Bliższa wiadomość w Administracji „Kurjera Lwowskiego”. (562)

W Żółkwi są na sprzedaż: garnitur salonowy składający się z 6 foteli i kanapki, zwierciadło w rzeźbionych orzechowych ramach z odpowiednią konsolą, nowomodny kredens i stół orzechowy do jadalnego pokoju — wszystko w zupełnie dobrym stanie. Bliższej wiadomości udzieli Wny pan Dobrzycki, urzędnik Magistratu w Żółkwi. (659)

Folwark w obszarze 140 morgów, z ładnym dworkiem o 5 pokojach, położony nad rzeką, blisko murowanego gościńca, z budynkami w bardzo dobrym stanie, ziemia żyzna, taki pierwszej klasy, jest z wolnej ręki zaraz do sprzedania za cenę bardzo przystępną. Folwark ten o 4 mile od Lwowa położony nie ma żadnych długów tabularnych. (660)

Ktoby miał do zbycia mały dworek z ogrodem nie drogo, zechce się zgłosić listownie pod adresem: Dworek. Administracja „Kurjera” Lwów. (633)

Pod 1. 37 przy ulicy Halickiej w oficynie na piątym piętrze u p. Henryety Maćków jest maszyna do szycia Wilsona w dobrym stanie za 20 zł. zaraz do sprzedania. (648)

Realność jednopiętrowa o 9ciu pokojach frontu, z werandą i ogródkiem, jest pod korzystnymi warunkami do sprzedania. Bliższej wiadomości udzieli właściciel między 2. a 4. popołudniu — ulica Jabłonowskich 1. 12. (643)

Na sprzedaż kosiarka nowa nieużywana za 50 złr. w. a. Bliższa wiadomość ulica Słodowa Nr. 4. (634)

Powoz [Landara] prawie nowy zaraz do sprzedania przy ul. Mickiewicza 1. 6 I piętro, gdzie też bliższej wiadomości codziennie między 4 a 6 godziną popołudniu powziąć można. (653)

Meble całkiem nowe, nieużywane do sprzedania przy ul. Solarnej 1. 4. Bliższej wiadomości udzieli Arnold Werner, ul. Sobieskiego 1. 3. (560)

Kańskimi zaukami i zasuwami (Pasquillriegel) elegancko i wybornie wykonane, takie, jaką dostarczyłem dla Magistratu lwowskiego, sprzedaję najtaniej. Simon Degen ul. Wałowa 1. 19. (624)

KASA Wertheimowska z powodu wyjazdu do sprzedania, ul. Ślusarska 1. 3. (632)

Mieszkania i sklepy.

2 pokoje [jeden frontowy] umeblovane przy ul. Ormiańskiej 1. 15 II piętro zaraz do wynajęcia. Bliższa wiadomość w handlu p. Gebhardta, plac Marjański 1. 7. (610)

2 pokoje z meblami lub bez, są pod bardzo korzystnymi warunkami na parę miesięcy do wynajęcia ul. Skrzyńskiego 1. 4 Łyczaków. (662)

2 pokoje i kuchnia przy ulicy Paniańskiej 1. 11 5 minut oddalone od stacji tramwajowej na Podzameczu od 15. do wynajęcia, wygodne na pomieszkaniach letnie. Ogród obszerny tuż przy domu. Wiadomość w antykwarium J. Leona Pordesa, ul. Trybunalska 1. 1. (647)

4 pokoje, przedpokój, kuchnia, piwnica, spiżarnia i strych są od 1 lipca przy ul. św. Mikołaja 1. 3 do wynajęcia. Bliższa wiadomość na I piętrze tamże. (609)

5 pokoi, kuchnia, strych i piwnica przy ul. Chorażczyzny 1. 22 zaraz do wynajęcia. Bliższa wiadomość tamże od godz. 2 do 4 popołudniu codziennie z wyjątkiem soboty. (627)

5 pokoi, kuchnia, osobny pokój dla służącego i spiżarnia na I piętrze od 1. Sierpnia przy ulicy Kurnickiej 1. 5 A. — Wiadomość u właściciela na dole. (640)

6 pokoi z dwoma przedpokojami na I piętrze 1. 11 A., plac Bernardyński zaraz do wynajęcia. Bliższa wiadomość tamże na II piętrze. (654)

Salon [3 okien] z przedpokojem przy ul. Kopernika zaraz do wynajęcia. Wiadomość w zakładzie posługaczy Gawlikowskiego ul. Halicka 1. 25. (641)

Pomieszkanię w ogrodzie w willi Piotra Miączyńskiego przy ul. Sykstuskiej 1. 47 I piętro 3 pokoje, przedpokój i kuchnia od 15 czerwca do najęcia. (639)

W willi przy ulicy Ochrodzkiej 1. 4. jest pomieszkanię składające się z 2 pokoi i kuchni dla kawalerów od 15. lipca b. r. do wynajęcia. (649)

Przy ulicy Kurkowej pod 1. w willi znajdują się salon sześć pokoi z przedpokojem i przynależnościami, lub w parterze cztery pokoje także z przynależnościami do najęcia. (621)

Pomieszkanię do najęcia od 6 do 9 pokoi wraz z kuchnią oraz tudzież stajnią i wozownią od 1. Lipca. — Łyczaków 1. 3. (649)

Przy ulicy Dominikańskiej pod 1. 7 jest I piętro zaraz do wynajęcia. (657)

Wydawca i właściciel: Wojciech Maniecki.
Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Rewakowicz Henryk.
Drukarnia „Kurjera Lwowskiego“.

Czas jazdy oznaczony jest według zegaru w Pradze.

ROZKŁAD JAZDY

Czas jazdy oznaczony jest według zegaru w Pradze.

wył. uprz.

kolei północnej Cesarza Ferdynanda,

kolei północnej Morawsko-Szląskiej i c. k. uprz. kolei Ostrawsko-Frydlandzkiej.

Ważny od 20. maja 1884 aż do dalszej zmiany.

Godziny nocne, licząc od 6. wieczór aż do godziny 5. minut 59 rano, są [] określone.

A. Wiedeń - Kraków.

B. Kraków - Wiedeń.

Main table with columns for stations (Stacje), kilometers (Kilometry), and departure/arrival times for various train services between Vienna and Krakow.

A. Wiedeń - Kraków.

Table A: Wiedeń - Kraków. Columns include Stacje, p. posp., p. kur., p. osob., p. miesz., and p. miesz. Rows list stations from Wrocław to Kraków.

B. Kraków - Wiedeń.

Table B: Kraków - Wiedeń. Columns include Stacje, p. posp., p. kur., p. osob., p. miesz., and p. miesz. Rows list stations from L. Otomuniec to Wiedeń.

§ Pociąg kurjerski Nr. 3 z Wiednia do Krakowa zostaje tylko od 20. maja do 15. października w ruchu.

§ Pociąg kurjerski Nr. 4 z Krakowa do Wiednia zostaje tylko od 20. maja do 15. października w ruchu.

W porze letniej będzie zaprowadzony w niedzielę i święta według potrzeby i przy pogodzie pociąg lokalny z Floridsdorfu do Wiednia. Odjazd z Floridsdorfu o godz. 9 min. 10 wieczór, przyjazd do Wiednia o godz. 9 min. 23 wieczór.

C. Wiedeń - Berno.

Table C: Wiedeń - Berno. Columns include Stacje, p. kur., p. osob., p. miesz., and p. miesz. Rows list stations from Wiedeń to Berno.

D. Berno - Wiedeń.

Table D: Berno - Wiedeń. Columns include Stacje, p. kur., p. osob., p. miesz., and p. miesz. Rows list stations from Hamburg via Uelzen to Wiedeń.

E. Wiedeń - Marchegg.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. kur., poc. osob., poc. miesz. Rows include Wiedeń restauracja, Floridsdorf, Wagram, Gänserndorf, Marchegg, Pressburg, Budapest.

† Pociąg nr. 7 między Wiedniem a Gänserndorf prowadzi także wagony III. klasy.

F. Marchegg - Wiedeń.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. kur., poc. osob., poc. miesz. Rows include Budapest, Tepla-Trentsin-Teplitz, Pressburg, Marchegg, Gänserndorf, Wiedeń.

† Pociąg nr. 8 między Gänserndorf do Wiednia prowadzi także wagony III. klasy.

G. Lundenburg - Zellerndorf.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. miesz. Rows include A. i C. Wiedeń, Lundenburg, Neusiedl-Dürnholz, Zellerndorf.

M. Zellerndorf - Lundenburg.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. miesz. Rows include Znam, Zellerndorf, Neusiedl-Dürnholz, Lundenburg.

J. Neusiedl-Dürnholz - Grussbach-Schönau.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. miesz. Rows include Neusiedl-Dürnholz, Grussbach-Schönau.

K. Grussbach-Schönau - Neusiedl-Dürnholz.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. miesz. Rows include Grussbach-Schönau, Neusiedl-Dürnholz.

L. Przerów - Olomuniec.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. osob., poc. miesz. Rows include A. Wiedeń, Przerów, Olomuniec, Z. Nezamislitz.

M. Olomuniec - Przerów.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. osob., poc. miesz. Rows include Marienbad, Eger, Przerów, Olomuniec.

N. Schönbrunn - Opawa.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. osob., poc. miesz. Rows include A. Wiedeń, Schönbrunn, Opawa, Jägerndorf.

O. Opawa - Schönbrunn.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. osob., poc. miesz. Rows include Jägerndorf, Opawa, Schönbrunn.

P. Dzierżycie - Żywiec - Zabłocie.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. miesz. Rows include A. Wiedeń, Dzierżycie, Żywiec, Zabłocie.

Q. Żywiec - Zabłocie - Dzierżycie.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. miesz. Rows include Żywiec-Zabłocie, Dzierżycie.

R. Trzebinia - Mysłowice.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. posp., poc. miesz. Rows include A. Wiedeń, Trzebinia, Mysłowice.

S. Mysłowice - Trzebinia.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. posp., poc. miesz. Rows include Wrocław, Mysłowice, Trzebinia.

T. Szczakowa - Granica.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. osob. Rows include A. Wiedeń, Szczakowa, Granica.

U. Granica - Szczakowa.

Table with columns: Kilom., Stacje, poc. osob. Rows include Moskwa, Granica, Szczakowa.

